

СОНЦЕ СХОДИТЬ І ЗАХОДИТЬ

Помірно

Сон - це сходить і за - хо - дить,
сон - це сходить і за - хо - дить,
чо - гось ми - ла смут - на хо - дить.

Сонце сходить і заходить, *Двічі*
Чогось мила смутна ходить.

Коло річки, коло броду *Двічі*
Два голуби пили воду.

Видно по її личеньку, *Двічі*
Що не спала цю ніченьку.

Вони пили, воркотіли *Двічі*
І знялися, полетіли.

Видно по її білому — *Двічі*
Плаче-тужить по милому.

Крилечками стрепенули, *Двічі*
Про кохання спом'янули.

Горе тому, хто кохає — *Двічі*
З стрепен ніжок не виймає!